

Reüsite... da's

ambitie en kennis !

Gewezen wasserijdirecteur Fernand Decorte is al 25 jaar

voorzitter van het Oostends Vormingsinstituut

Nogal wat Stenenaars in het bewind van de grootstad

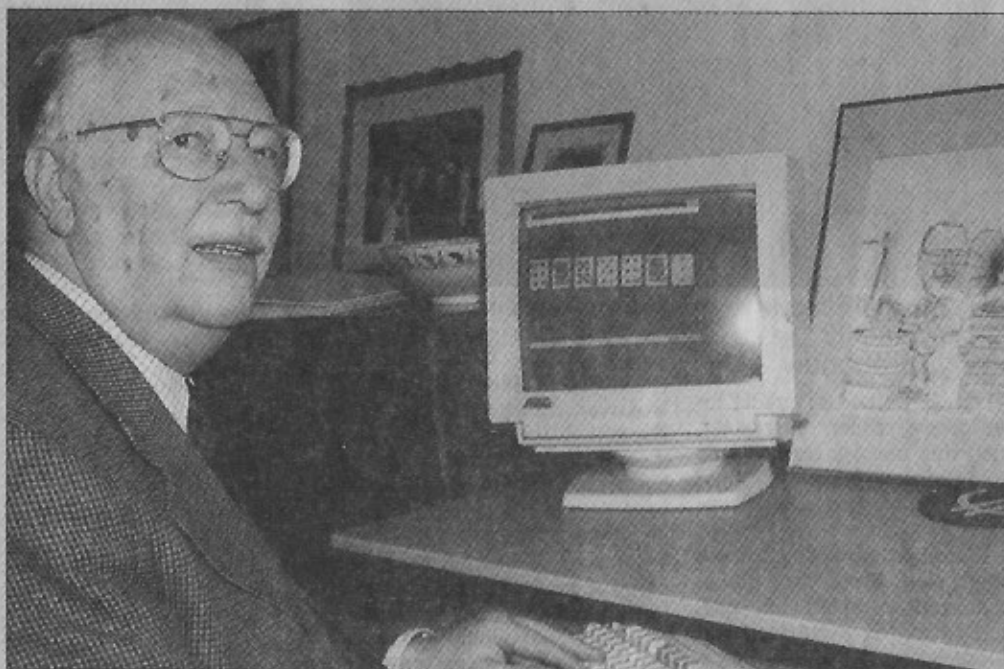
Oostende 'kreeg' bloeiend Stene

Op twee onthoudingen (Porta en Brussel) en een tegenstem (Vande Weghe) na, vond de Oostendse gemeenteraad de annexatie van Stene als de meest logische oplossing. We schrijven 17 april 1970...

„Voor de fusie — vanaf 1 januari 1971 een geboekstaafde werkelijkheid! — was Stene een bloeiende 10.000 inwoners rijke gemeente”, aldus Fernand Decorte, „die op fantastische manier zijn straten vernieuwde... en daarvoor Oostende niet voor nodig had. Maurits Dewitte, Karel Achtergaele, Albert Aernoudt en Jeanne Pauwelyn speelden later een rol in het Oostendse schepencollege... waar voor andere prominente Stenenaars als Julien Goeckin en Dries Vermeesch al even graag de looper werd uitgerold.”

— **Ligt gemeentehuis vandaag niet mijlen ver?**

— **Fernand**: „Administratief vast en zeker. In de Steense tijd kwam alles zo voor mekaar. Er was veel minder rompslomp. Gevoelsmatig herinner ik mij de landerijen aan de Steense Dijk, waar we tijdens de oorlog houtjes gin-

Stene was voor de fusie een zelfstandige gemeente met 10.000 inwoners en een zeer goed bestuur. Vele ingezetenen zullen zich nog de vele grachten herinneren en de tarwevelden, de Mariakerkse Goazeketel en het oud vliegveld waar Poeske Scherens met zijn sportvliegtuig landde. „Ik ben al 40 jaar Mariakerkenaar”, zegt Fernand Decorte, „maar iedere dag trek ik nog naar de mensen aldaar, om er souvenirs op te rakelen uit ons landerig en zo volkse Stene...”

gen rapen. Alles is daar nu volgebouwd...”

Zakenman laat zon schijnen in verenigingsleven

Toen de kermissen nog ker-

missen waren, was 't *Vettegas/d'Hoge Barriere* een van de mooiste volksfeesten van uren in het rond. Er grepen liefst twee paardenkoersen plaats, halfweg de 50'er jaren vier wielervedstrijden — waaronder een profkoers — en op zeker moment een velokoers voor dames, die verschikkelijk veel volk naar de *pays* van Hoorelbeke, Fiorines, Mieres, accordeonist

Evarist en de boer van Treeze trok.

— **Fernand**: „Typisch aan onze wijk was dat geen enkele cafébaas in het comité zat, maar gaven commerçanten als Miel Declerck, Oscar Dewachter, Pol & Vontje Libin, Henri Caes, Achiel Tempelaere, Robert Thomas, Louis Stubbe en Wasserij Decorte een financiële praam! In die

dagen was Foensje Markey de niet-handeldrijvende en zo geëdevouerde secretaris...”

Voorzitter NCMV Stene

In 1960 nam Fernand Decorte het voorzitterschap van NCMV Stene over van Jacques Ghesquière (vader van Fernand): „We hadden toen onze eigen tentoonstellingen en een eigen jaarbeurs — die plaatsgreep in de Conterdamse Hongarado — waaruit later de Oostendse handelsexpo groeide. Minister Declerck kwam daar nog op bezoek. Me dunkt dat Roger Boels (zoon van vroegere burgemeester Jozef) deze jaarbeurs nog opgestart heeft.”

— **Actie tegen de fusie Stene-Oostende...**

— **Fernand**: „De Stenenaars kregen gelegenheid om hun mening te uiten over genoemde fusie. Ik herinner me nog een bijeenkomst daarvoor in de Carrosserie Louis Makelberg: aan de Torhoutsesteenweg. Zo'n 80% van de kiesgerechtigden heeft toen vrijwillig zijn mening geuit, waarbij 88% van de opgekomenen radicaal tegen de fusie waren. Maar wat wil je, op hoger niveau werd over de koppen van de gewone burgers heen tot een samensmelting beslist...”

In de lommer geeft de voorzitter van het Vormingsinstituut toe dat hij zich goed voelt op 'tram 6', temeer daar hij al vijf jaar preses is van de Oostendse Club Rustende Middenstanders : „Het komt er op neer bejaarden bij het verenigingsleven te betrekken. Temeer dat er in die leeftijdsgroep al eens eenzamen schuilen die hun partner verloren en gretig ogen op wat menselijk contact. De ruim pluralistische Club Rustende Middenstanders (CRM) biedt een veelvoud aan verademingen zoals cultuur, uitstappen, filmnamiddagen, voordrachten, zangkoor en bowling. Het is niet omdat je op die 'tram 6' zit dat je uitgeteld bent. Je bent misschien 'niet meer zo rap te pote', maar je kunt nog altijd nadenken, raad geven en... gewoon iets doen !"

cazaken. Na Defever waren wij nummer twee in de streek!"

— **Wat maakte de verdienste uit van de firma?**

— **Fernand:** „Dat was de service! Wij waren niet van de goedkoopste, maar... met Kerstdag en Pasen hebben wij voor bepaalde hotels nog handdoeken gewassen. Iets wat geweldig werd gewaardeerd. Er was concurrentie, maar zeker geen onderkruipen met Defever.”

Motiveren

— **Hoe moeilijk is het runnen van een personeelsrijke zaak?**

— **Fernand:** „Leiding geven zal ik wel heel mijn leven hebben gehad. Ik was pelotonscommandant bij het leger en gaf toen al aan sociale ingesteldheden voorrang op kouwelijke autoriteit. De kunst om van mensen te bekomen, dat

ze willen doen wat je vraagt... Je moet natuurlijk ondergeschikten kunnen motiveren, zo'n beetje als in een vereniging. Ik denk dat ik gewaardeerd werd. We liggen nu al tien jaar stil, maar als ik een vroeger personeelslid tegenkom, zijn wederzijdse *bonjourkes* nooit ver weg.”

— **Waarmee had je het wel moeilijk?**

— **Fernand:** „Een van de pijnlijkste dingen was het afdanken van mensen. Ik heb daar altijd miserie mee gehad...”

— **Wie werkte er het langst bij Decorte?**

— **Fernand:** „Dat zal wel Esperance *Spransje* Moyaert geweest zijn, die er 40 seizoenen werkte. Toen we haar toen ze wegging, een medaille wilden geven, mochten we niet omdat het, volgens haar, geen eer is om zo lang te moeten werken!”

— **After all, een tevreden man?**

— **Fernand:** „Ik beklaag me niets van heel mijn loopbaan als wasserijuitbater. Ik heb het altijd graag gedaan, maar was ook tevreden toen ik met pensioen kon gaan. Weemoed is niet aan mijn besteed, omdat het met de jaren minder gemakkelijk werd om een bedrijf te runnen. Ik gaf mijn kinderen de kans tot overname, maar niemand had belangstelling...”

proost Verstraete ook kannunik Dubois aanwezig was. De zondagavond kregen we de andere Jos Verhelle te zien, de *clergyman* die Franse chanson en moderne muziek als één lyrische verrijking in de harten bracht!”

Afdanken personeel altijd pijnlijk

— **Hoe mondig was je als tiener?**

— **Fernand:** „Thuis was het een handelszaak, dus moest iedereen een beetje zijn plan trekken. Kwamen we van school dan luidde het steevast: *het eten staat in de spinde!* Tijden waarin werkdagen van 8 u. tot 19 u. het noest

stramien uitmaakten van Wasseries Decorte...”

In 1960 namen de broers Julien en Fernand mits een pvba de leiding over van de Wasseries Decorte. Hierbij nam Julien de technische kant voor zijn rekening, terwijl Fernand zich aantrok van personeel, klanten en financiën. In de 70'er jaren waren er 40 personeelsleden, wat al spoedig veel te veel bleek.

— **Fernand:** „Aanvankelijk was ons bedrijf een wasserij voor gewone mensen. Omdat de prijs te duur bleek en het cliënteel almaar slonk, koos vader in 1948 voor een zelfwasserij, waar de mensen konden naartoe komen. De komst van huishoudmachines was de nieuwe spelbreker en er werd met een stomerij overgestapt op chemisch reinigen om meer hotellerie en restaurants te benaderen. Op het hoogtepunt hadden wij meer dan 90 hore-

stig van het Diksmuidse. „Van vader, die lid was van het feestcomité van 't Vettegas/Hoge Barriere, kreeg ik de volkseigenheid mee en van moeder de ambitie om ergens te geraken”, weet Fernand.

Zijn kleutertijd liep Fernand Decorte bij de nonnen in de Schapenstraat, waar hij de *keppe* was van juffrouw Aereents. Toen de Duitsers het schoolgebouw opeisten, zou het jonge volk één jaar in het huis van chirurg Depuydt doorbrengen. „Daarna ging het naar het klein College, aan het Kroontje, waar ik in het vijfde leerjaar een longontsteking opliep en niet meer aan sport mocht doen.”

Handelszaak

Aan het groot College houdt Fernand Decorte aangename herinneringen over: „Zo was er in 1948 de indrukwekkende West-Vlaamse goudslag op het strand van Oostende, waarop honderden jongeren afkwamen en benevens gewestelijk

De waterman die op 6 februari 1935 onder de naam Fernand Decorte het levenslicht zag, werd onder een goed gesternte geboren. Hij leidde van 1960 tot 1990 de *Wasseries Decorte* — hoek Sint-Janstraat - Torhoutsesteenweg — die ooit door grootvader langs moeders kant Jules D'Hulster in 1902 werd opgestart. Fernand had op zeker ogenblik een personeelsbestand van 40 bijna hoofdzakelijk vrouwelijke werknemers. Hoe zeer hij als directeur in 'zijn' wasserij zijn levenswerk zag, is dit beeld onmachtig om de werkelijke Fernand Decorte uit te tekenen die wel in een vijftal verenigingen als voorzitter opdook, daarbij stichtend preses was van de Oostendse Rotary Club Ter Streep en voorzitter van de centrumraad van het Oostends Vormingsinstituut. Welke zin geeft zo'n geluksvogel aan het leven? „Ik heb *chance* gehad. De zin van het leven is volgens mij de mensen graag zien, hetgeen je motiveert om grenzen te verleggen. Je moet kunnen incasseren. Ik deed nooit iets voor de eer of de glorie, hield... en hou nog altijd zielsveel van het leven”, luidt het antwoord.

Toen Bredenaar en oudstrijder 1914-18 Louis Decorte met Madeleine D'Hulster trouwde, was dit de basis voor een gezin dat zonen Julien en Fernand zou koesteren. Pa Louis was *conscientieus* wat de zaak betrof en volksvriend op het Steense Vettegas/Hoge Barriere alwaar hij zijn kaartje legde in de Blauwe Duif of bij Bertje Bonte.

In commercie staat eten in de spinde!

Moeder Madeleine D'Hulster die haar leven doorbracht op Stene, was de gevatte zakenvrouw van Wasseries Decorte. Een vrouwmens die haar man kon staan: toen vader overleed, ging zij op haar 16de met paard en kar de was ophalen. De D'Hulsters zijn afkom-

West-Vlaanderen dankt dynamiek aan Vormings- instituten !

Dé fierheid vandaag van Fernand Decorte zal wel het voorzitterschap van het Oostendse Vormingsinstituut zijn, taak die hij nu al 25 jaar met volle overgave waarneemt. Instelling die op het volledige West-Vlaanderen is geschoeid met volgende zes vestigingen als ruime basis : Brugge, Kortrijk, Ieper, Veurne, Roeselare en Oostende.

— **Fernand** : „Het doel is tweeledig : 1. de jonge gasten die schoolmoe zijn of rechtstreeks bij een patron een stiel willen leren, ook theoretische lessen over boekhouden, talen en algemene cultuur bijbrengen. 2. ambachtsopleiding geven, leiden tot zelfstandige patroons met een waaijer van meer dan 100 beroepen die gaan van chocolatier tot drukker en van wasserijuitbater tot paardenfokker.”

Leren ondernemen

— **Reglementering niet te moeilijk om het van gewoon mens tot handelaar te brengen ?**

— **Fernand** : „Wil je lukken in je leven dan is er nogal ambitie vandoen. Maar... je kunt niet lukken als je daarbij het beroep niet vakkundig aanleert. Bekwaamheid moet bijgeschouwd worden. Je moet leren ondernemen, want aspiraties alleen zijn vandaag onvoldoende. Men eist niet dat je het allemaal kent ; als je op tijd en stond maar weet door wie je je moet laten bijstaan inzake boekhouding en juristen. Vergeet niet dat de meeste KMO's in West-Vlaanderen uit Vormingsinstituten zijn gegroeid.”

— **Hoe hoog is het Oostends instituut aangeschreven ?**

— **Fernand** : „Ieder centrum heeft zijn specialiteit. Wel nu, voor de horeca, campinguitbating en al wat centrale verwarming aangaat — met nieuw technisch centrum aan de Zandvoordse Schorredijkstraat — is het Oostends Vormingsinstituut toonaangevend.”

Opvoeding begint in de wieg...

Bekijkt men de steeds agressiever wordende wereld, dan lijkt er wat aan de opvoeding te schorten. Of mag men wel nog spreken van opvoeding als je ziet hoe kinderen en vooral dan tieners, aan hun lot worden overgelaten nu men in het gezin meer en meer met zijn tweeën gaat werken.

— **Fernand** : „Men beweert ten onrechte dat de opvoeding op school gebeurt. Neem het van mij aan dat de educatie in de wieg begint. Een kind heeft

gewoon behoefte aan iemand om op terug te vallen. Als jonge gasten die aan hun lot worden overgelaten daarbij nog over veel geld beschikken, is het hek helemaal van de dam...”

— **De plaats van geboorte al even beslissend ?**

— **Fernand** : „Waar je het levenslicht zag, is vaak bepalend. Ben je in Zimbabwe, Ethiopië, Kosovo of in Brussel geboren, dan vertrek je sowieso met een handicap. Zijn je ouders onderwijsgericht ; hebben zij graag dat je studeert ; word je van thuis uit gestimuleerd ;... of is het ordewoord : trek je plan ! Ik had altijd veel bewondering voor mensen die uit een kansarm gezin kwamen... en het toch ver schopten in hun leven !”

Op 19 april 1960 trouwden Fernand Decorte en Anne-Marie Morlion. Twee zonen en twee dochters groeiden uit tot heel mooi huwelijksboeket.

— **Je eerste kind ?**

— **Fernand** : „In het moederhuis St-Elisabeth (Zwaluwenstraat) werd mijn fierheid met angstige zweetdruppels op de proef gesteld. Met flinke zoon Jan werd het uiteindelijk eind goed, al goed...”

— **Je eerste kleinkind ?**

— **Fernand** : „Dat was Brecht... en vandaag al 13 jaar oud. Ik heb al altijd een speciale band met mijn petekind gehad.”

— **Wat brengt het jaar 2000 ?**

— **Fernand** : „Zeven kleinkinderen, vier kinderen, mijn vrouwtje en ikzelf maken in het weekend van Pasen het voorwerp uit van een wel heel bijzondere, levend geworden hartelijkheid : 40 huwelijksjaartjes door 17 bloedverwanten vol liefde aan mekaar geheid !”

Van sopraan en tenor tot bas
Ieders vriend...

Niet alleen het vroegere Stene gelijkt er niet meer op, ook Oostende deelde in de brokken: je kon vroeger van aan de paardenkoers bijna tot in Middelkerke duinenstoeien.

— **Fernand**: „Ik hoop alleen maar dat dit volbouwen nu een beetje stopt. Gelukkig kon men verhinderen dat de paardenkoers werd verkaveld en dat het Thermenpaleis werd afgebroken om er appartementsgebouwen op te zetten. Volgens mij is het een kwestie van de kool en de raap... en moet er een keuze gemaakt worden.”

— **Welke zegkracht hebben Stenenaars nog?**

— **Fernand**: „Herinner maar de verschillende Stenenaars die in de voorbij 30 fusiejaren de grootstad hielpen besturen. Een Stenenaar zal normaal altijd voor een Steens politiek boegbeeld stemmen.”

— **Ooit gevraagd voor politieke lijst?**

— **Fernand**: „Ja, vanwege de CVP. In mijn tijd en met mijn beroep was het moeilijk om op een lijst te staan. Vandaag zou het ook niet kunnen, als je ziet dat politiek bedrijven tot een fulltime job is uitgegroeid. Vooral als je het tot schepen brengt.”

— **Is NCMV'er spontaan een CVP'er?**

— **Fernand**: „Er was indertijd een soort overeenkomst, waarbij het NCMV bij de CVP aanleunde, teneinde doelstellingen te kunnen verwezenlijken.”

— **Heeft een individueel NCMV-lid stemvrijheid?**

— **Fernand**: „Eens waren er NCMV-bestuursleden die actieve Volksuniemensen waren. Dat wordt gedoogd. Zoals gezegd, staan wij als vereniging achter de christelijke partij. Al dient toegegeven dat met de **nouveau CVP** de standenkwestie wel minder aan bod komt.”

Fernand Decorte legde een hele weg af op de notenbalk, als je weet dat de sopraan van weleer tenor werd... en vandaag de dag als bas gemakkelijk de lage do haalt. Op onze stelling dat je één lied mag zingen die je hele leven vertolkt, antwoordde Fernand, vertaald uit het Engels: „Niemand is een eiland. Niemand staat alleen. De vreugde van elke mens is ook mijn vreugde. Het verdriet van elke mens is ook mijn verdriet. We hebben mekaar nodig. Dus zal ik iedereen verdedigen. Iedereen als mijn broeder. Iedereen... als... mijn... vriend!”